

Deklarace lidských práv 2.0

- editor007 | 4. června 2024

SVĚT: Autorem návrhu je Bagdasarjan Vardan Ernestovič. Přednesl ho v Moskvě 26. dubna 2024 na mezinárodní odborné konferenci pod názvem „Světová většina za spravedlivý, rovný a bezpečný svět“. Konference se konala v kontextu aktivit zemí BRICS.

Prolog

Přišlo světové zlo, které ohrožuje každou komunitu. A všechny komunity se musí proti postupujícímu světovému zlu spojit.

Prezident Ruska pronesl v roce 2022 velmi důležitá slova o tom, že západní elity přešly na platformu satanismu. A v roce 2024 v pokračování tohoto tématu použil i obraz probíhajícího upířího plesu. Jak chápat slova o satanismu? Jako řečnický obraz nebo lpění na satanské ideologii v doslovném smyslu? Existuje mnoho důkazů, že mluvíme o skutečném satanismu. A pokud to není řečnická figura, ale skutečný satanismus, pak je jakýkoliv kompromis nemožný. Se Satanem nemůžete vyjednávat. Cílem satanistů je zničit lidské duše.

Zaznamenáváme vznik nového fenoménu v civilizačních dějinách lidstva – globální anticivilizace. Anticivilizace je opakem každé z existujících civilizací. Je ztělesněním světového zla. Anticivilizace ničí tradiční náboženství, anticivilizace ničí národní státy, anticivilizace ničí kulturní rozdíly, anticivilizace ničí rodinu, anticivilizace ničí pohlaví a nahrazuje ho tím, co se nazývá gender, anticivilizace nakonec ničí člověka. Propast se otevřela...

A nabízí se otázka: kdo dá ideovou a hodnotovou odpověď na hrozby postupující anticivilizace?

Oči mnohých se v této kritické situaci obracejí k Rusku. Rusko dnes čelí přímé konfrontaci s anticivilizací. A není to poprvé. Ruský stát, v souladu s byzantskou tradicí, byl vždy chápán jako katechon, tedy síla, která brání svět od nastupujícího zla. Ve 20. století Rusko vygenerovalo ideologii sovětského komunismu (která byla pro lidstvo nesmírně důležitá), jako alternativu a omezení toho, co bylo definováno pojmem kapitalismus. Ten obsahuje všechny postoje dehumanizace, které se dnes jasně projevují. Sovětský svaz se ale zhroutil, alternativa byla odstraněna a síly zla získaly monopol. Nastolená globální liberální diktatura je v podstatě diktaturou satanismu.

Světónázorovou reakcí na hrozby dehumanizace vyvolané anticivilizací bylo v roce 2022 přijetí Dekretu prezidenta Ruské federace o základech státní politiky na ochranu a zachování tradičních ruských duchovních a mravních hodnot. Ustanovení o tradičních duchovních a morálních hodnotách bylo zahrnuto do Koncepce ruské zahraniční politiky. To znamená, že bylo navrženo lidstvu. Tradiční hodnoty, duchovní a morální hodnoty jsou základem, na kterém Rusko nabízí sjednocení lidstva. Každá civilizace byla vybudována na základě těchto hodnot a obrácení se k nim znamená sebeobnovu každého civilizačního společenství.

Proti tradičním duchovním a morálním hodnotám stojí postmoderní hodnoty, dehumanizace a decivilizace. V tomto ohledu je svět stále bipolární. Pouze bipolarita světa je nyní jiná, než jaká byla ve 20. století. Na jedné straně anticivilizace a postmoderna, na druhé tradiční duchovní a morální hodnoty, které spojují všechny civilizace.

Sociologie jasně ukazuje rozdíly. Jako příklad můžeme odkázat na materiály The World Values Survey (WVS je globální výzkumný projekt, který zkoumá hodnoty a přesvědčení lidí, jak se mění v

průběhu času a jaký mají sociální a politický dopad. Od roku 1981 celosvětová síť sociálních vědců prováděla reprezentativní národní průzkumy v rámci WVS v téměř 100 zemích.)

Zajímavý je zejména rozdíl v odpovědích západních respondentů a respondentů ve zbytku světa na otázku, zda může být homosexuální pár dobrým vychovatelem dětí a zda jsou děti povinny se starat o nemocné rodiče.

Většina západní komunity věří, že homosexuální pár dokáže dobře zvládat výchovné funkce a že děti nemají povinnost pečovat o nemocné rodiče.

Respondenti zastupující jiné civilizace uvažují jinak – homosexuálové nemohou být dobrými vychovateli a péče o nemocné rodiče je pro děti povinností.

Chceme dosáhnout stavu, který zaznamenávají sociologická měření ve vztahu k modernímu Západu? Pokud ne, znamená to, že musíme vybudovat systém odolnosti vůči těmto trendům.

Zaznamenáváme, že se západní civilizaci stala nějaká katastrofa.

Nejsme proti Západu. Jsme proti anticivilizaci, jejíž obětí se stal Západ – první z potenciálních obětí. Důvodem je historický konkordát se Satanem, pokušení Fausta. Dnes nebojujeme proti Západu, ale bráníme ho, bráníme Danteho a Shakespeara, bráníme křesťanské hodnoty, které kdysi byly základem západní civilizace.

Otázka nové hodnotové agendy jako alternativy k dehumanizaci vyžaduje naléhavou identifikaci těch základních pozic, ve kterých se tradiční hodnoty většiny lidstva shodují.

Hodnotové základy

Je důležité stanovit hierarchii hodnotových složek. Je zřejmé, že hodnoty nejsou stejné. Některé hodnotové směry mají přednost před jinými. Tento systém priorit, charakteristický pro národy Eurasie, je stanoven podle následujících 15 pozic:

- 1 - priorita kolektivu nad jednotlivcem, obecného před soukromým;
- 2 - priorita ideálu nad hmotou;
- 3 - priorita služby nad vlastněním;
- 4 - priorita tradice nad vnucovanými trendy;
- 5 - priorita ducha nad literou zákona, spravedlnost je nad zákonem;
- 6 - priorita válečníka nad obchodníkem;
- 7 - priorita učitele nad žákem;
- 8 - priorita staršího nad mladším;
- 9 - priorita lidu nad elitou;
- 10 - priorita ideologie nad technologií;
- 11 - priorita povinnosti nad svobodou;

12 - priorita civilizace nad etnicitou;

13 - priorita poslání nad zájmem;

14 - priorita práce nad kapitálem;

15 - priorita vlasti nad životem (ve všech civilizacích hrdinové položili své životy za vlast, což znamená, že existovaly určité hodnotové ideály, které byly vyšší než život).

Všeobecná deklarace lidských práv přijatá v roce 1948 se v určitém historickém období mohla jevit jako důležitý krok. Cílem bylo zabránit nacismu. Ale dnes je zřejmé, že ustanovení Deklarace jsou nedostatečná.

Samozřejmě to tehdy bylo přijato na základě určité ideologie a touto ideologií byl liberalismus. Je třeba připomenout, že Sovětský svaz a jeho příznivci tehdy v roce 1948, ačkoli nebyli kategoricky proti deklaraci, vyjádřili pochybnosti o dostatečnosti předložených ustanovení. Nedostatek souvisel především s definicí toho, co se rozumí pod pojmem Člověk. Ale dnes, po desetiletích, je zjevná potřeba přijmout novou deklaraci - Deklaraci většiny lidstva. A k jejímu rozvoji je třeba odpovědět na řadu zásadních otázek lidské existence.

1. Kdo je člověk?

Bez odpovědi na otázku - kdo je člověk, je cílený rozvoj člověka nemožný. Vštěpování samozřejmého pohledu na člověka jako na jednotlivce - doslova - atom - nastavuje logiku individualizace, která je ve skutečnosti součástí liberální propagandy. Stejným vnuceným razítkem je definice člověka jako společenského nebo jiného zvířete. Atomizace, stejně jako biologizace člověka, samozřejmě vede k rozkladu. Tradiční pro většinu lidstva byla takováto charakteristika přirozenosti člověka: na jedné straně jako obrazu a podoby Boha a na straně druhé jako společenské bytosti, spolupracovníka velké komunity.

2. Co je dobro a zlo?

Poznání dobra a zla určuje vývoj lidských dějin. Civilizační geneze začíná otázkou dobra a zla. Každá komunita si stanoví, co považuje za dobré a špatné, a na tomto základě staví zákony a morálku. Rozlišení dobra a zla by mělo být podstatou výchovy a vzdělávání. Bohužel jsou tyto kategorie ze vzdělávacího obsahu prakticky úplně odstraněny. Pojmy dobra a zla nelze nalézt ani ve vzdělávacích programech, ani v učebnicích. Míchání dobra a zla může mít pro společnost ty nejničivější důsledky.

3. Jaký je smysl života?

Otázka, proč člověk žije, je v masovém vědomí nějakým způsobem obdobná. Nežije přeci jen konzumem - tedy postojem nastaveným konzumní společnosti. Jestliže má člověk pocit nesmyslnosti lidské existence, vede to v konečném důsledku k destruktivním důsledkům jak pro psychiku jednotlivého člověka, tak pro celou společnost.

4. Kde se vzalo lidstvo?

Otázka zahrnuje obrácení se do minulosti, k počátkům lidstva. A to zase vede k otázce po historickém poslání člověka.

5. Kam jdeme?

Je nutné formulovat vizi budoucnosti jako „vytoužený zítřek“. Bez definování požadované budoucnosti je stanovení cílů nemožné. Otázkou budoucnosti není jen prognózování, ale také design.

Musíme se rozhodnout, jaký svět jako lidstvo budujeme.

6. Proč bude vítězství naše?

Je nutné, aby lidstvo a lidé dobré vůle věřili v nadcházející vítězství. Tato důvěra musí pramenit z představy být na „správné straně dějin“. Abychom parafrázovali známá slova z roku 1941: „Vítězství bude naše“, protože „naše věc je spravedlivá“. Spravedlnost je boj za tradiční hodnoty. Dobro musí bezpodmínečně porazit zlo.

ZDROJ

